

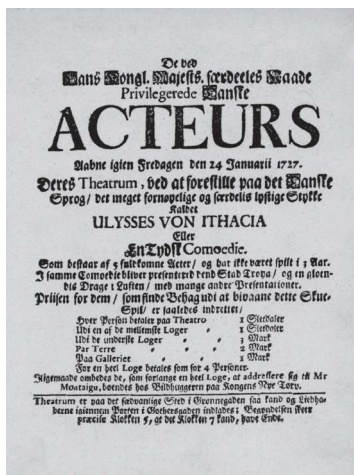

“Når man vil udgive en bog, bør man først betænke, på hvilken årstid den skal udkomme”

Hvad det dog er for en lyst at have skrevet en bog! Thi dette er en dårlig og sværmerisk tale, der da derfor også sjældent høres og aldrig har tidens stemme for sig, at tankens syslen under arbejdet, at hjertets banken i overvejelsens uro, at det indre menneskes rødmen og blegnen i anen og omfavnen, i søgen og vinden skulle være det skønneste.

Nej, det skønne, det herlige, det belønnende – og bogens betydning kommer først bagefter. Hvad det er for en lyst at have skrevet en bog, der ikke skylder en uforklarlig indre trang sin oprindelse og derfor er uvidende om, hvorvidt den passer ind i verden, ja, er undselig og beskæmmet som en syndig forelskelses tvetydige vidne, nej, en bog der er frugten af et fornuftigstermål mellem forlægger og publikum, skrevet som forlæggeren vil have det, og som tiden fordrer det, en bog hvis tilblivelse blev vitterlig for alle ved betimelig tillysning, en bog for hvem kritikken allerede har en barnepige i beredskab, en bog der udgives i det belejlige øjeblik til gavn for alle: For forfatteren, forlæggeren, bogtrykkeren, bogbinderen, anmelderen, læseren.

Plakat (fra 1727) for Holbergs komedie "Ulysses von Ithacia eller en tydsk comodie" (1725). Holophernes siger, i anden akt, tredje scene: "I har i agt at tage, er eders tempo, som består udi ein, zwey, drey og at I slår lige med hænderne på patron-tasken, thi når det ikke tages i agt, vil jeg ikke give 4'ere skilling for resten".